

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum quis in peccato existens, possit sine peccato ordine suscepto vti? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

possent tot ministri inueniri, quot modo sunt; melius esset habere paucos ministros bonos, quam multos malos, vt dicit beatus Clemens *.

*in epi. 2.
ad Iaco-
hum fra-
trem Do-
mini, post
med. et
habetur
in Decr.
d. 23. cap.
Tales.*

Ad secundum dicendum, quod temporalia non sunt quærenda, nisi propter spiritualia: vnde omne incommodum temporale deberet eligi, & omne bonum sperni propter spirituale bonum promouendum.

Ad tertium dicendum, quod ad minus hoc requiritur, quod nesciat ordinans aliquid contrarium iustitiae in ordinando esse; sed etiam exigitur amplius, vt secundum mensuram ordinis, vel officij iniungendi diligentior cura apponatur, vt habeatur certitudo de qualitate promouendorum, saltem ex testimonio aliorum. Et hoc est quod Apostolus dicit I. Tim. 5. Manus cito nemini imposueris.

ARTIC. V.

Vtrum aliquis in peccato existens possit sine peccato ordine suscepto vti?

149

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod aliquis in peccato existens possit sine peccato ordine suscepto vti. Quia peccat, si non vtatur, cum ex officio teneatur. Si ergo vtendo peccat, non potest peccatum vitare; quod est inconueniens.

¶ 2 Præterea, Dispensatio est iuris relaxatio. Ergo quamuis de iure esset ei illicitum vti ordine suscepto, tamen ex dispensatione ei liceret.

¶ 3 Præterea, Quicumque communicat alicui in peccato mortali, peccat mortaliter. Si ergo peccator in vsu ordinis peccat mortaliter, tunc etiam peccat mortaliter qui ab eo aliquid diuinorum accipit, vel ab eo erigit; quod videtur absurdum.

¶ 4 Præterea, Si vtendo ordine suo peccat, ergo quilibet actus ordinis quem facit, est peccatum mortale. Et ita cum in vna executione ordinis multi actus concurrant, videtur quod multa peccata mortalia committat; quod valde durum videtur.

*paulo an-
te mediū
illius ep.*

SED contra est, quod Dionysius in Epistola * ad Demophilum dicit: Talis, scilicet qui non est illu-

natus,

natus; au dax videtur, sacerdotibus manum apponens; & non timet neque verecundatur diuina præter dignitatem exequens, & putans Deum ignorare quæ ipse in seipso cognouit, & decipere æstimat falso nomine patrem ab ipso appellatum, & audet ipsius muneris immundas infamias, (non enim dicam orationes) super diuina signa Christiformiter enuntiare. Ergo sacerdos est quasi blasphemus, & deceptor qui indignè suum ordinem exequitur: & sic mortaliter peccat, & eadem ratione quilibet alius ordinatus.

¶ Præterea, Sanctitas vitæ requiritur in suscipiente ordinem, vt sit idoneus ad exequendum. Sed peccat mortaliter qui cum peccato mortali ad ordines accedit. Ergo multo fortius peccat mortaliter in quolibet executione sui ordinis.

RESPONDEO dicendum, quod lex præcipit * vt homo iuste ea quæ iusta sunt exequatur. Et idè quicumque hoc quod sibi competit ex ordine, facit indigne; quod iustum est iniuste exequitur, & contra præceptum legis facit, ac per hoc mortaliter peccat. Quicumque autem cum peccato mortali aliquod sacramentum officium pertractat, non est dubium quin indigne illud faciat: vnde pater, quod mortaliter peccat.

Ad primum ergo dicendum, quod non est perplexus vt necessitatem peccandi habeat: quia potest peccatum dimittere, vel officium resignare, ex quo obligatur ad ordinis executionem.

Ad secundum dicendum, quod ius naturale est indispensabile: hoc autem est de iure naturali, vt homo sancta sanctæ pertractet. Et contra hoc nullus potest dispensare.

Ad tertium dicendum, quod quamdiu minister Ecclesiæ qui est in peccato mortali, ab Ecclesia sustinetur, ab eo sacramenta eius subditus recipere debet, quia ad hoc est ei obligatus: sed tamè præter necessitatis articulum non esset tutum, quod eum induceret ad aliquid sui ordinis exequendum, durante tali conscientia, quod ille in peccato mortali esset; quâ tamen deponatur.

*Deut. 6.
† decret.
d. 81. c. 6.
incipit;
Maximianus.

deponere posset, quia in instanti homo à diuina gratia emundatur.

Ad quartum dicendum, quòd quodcumque homo exhibet se in aliquo actu vt ministrum Ecclesie, in peccato mortali existens, mortaliter peccat, & toties quoties huiusmodi actum facit: quia vt Dionysius dicit primo capite Ecclesiastica hierarchia*, Immundis nec symbola, id est, sacramentalia signa, tangere fas est. Vnde quando tangunt res sacras, quasi hoc officio vrentes, peccant mortaliter. Secus autem esset, si in aliqua necessitate aliquod sacrum contingerent, vel exequerentur in illo casu, in quo etiam licet eis liceret: sicut si baptizarent in aliquo articulo necessitatis, vel si corpus Christi in terram proiectum colligerent.

* c. 1. non procul à fine.

QVÆST. XXXVII

De distinctione Ordinum & eorum actibus, & characteris impressione, in quinque articulos diuisa.

Consequenter agendum est de distinctione Ordinum, & eorum actibus & characteris impressione.

- ¶ Circa quod quaeruntur quinque.
- ¶ Primo, vtrum Ordo debeat in plures distingui?
- ¶ Secundo, quot sint?
- ¶ Tertio, vtrum debeant distingui per sacros & non sacros?
- ¶ Quarto, vtrum actus ordinum conuenienter in terra assignentur?
- ¶ Quinto, quando Ordinum characteres imprimantur?

150 Thom. 4. d. 24. q. 2. ar. 1. q. 1. c. seq. Conc. Trident. sess. 23. c. 2.

ARTIC. I.

Vtrum debeant plures ordines distingui?

Ad primum sic proceditur. Videtur, quòd non debeant plures ordines distingui. Quanto enim aliqua virtus est maior, tanto minus est multiplicata. Sed hoc sacramentum est dignius alijs sacramentis, in quantum constituit suscipientes in aliquo gradu